

אך נסתורה מבינותו, והסיק כי מן השמים זכו לו למון ה"בית יוסף" שיתפשת ספרו בכל העולם כולו.

ב

כל העושה כפסקין מון, עבד כמתאות רבען, ולכך קורין למון מרין" סתם, כי הוא ראש תיבות מאנתן ר' בן נסמן כחוב מון ה"ב"י זיל בהקדמת ספרו ב"בית יוסוף": הסכמתי בעדרתי כי להיות שלשה עמודי ההודאה אשר ביה ישראלי ונשען עליהם כהוראותיהם, הלא מהה הר"ף והרבב"ם והרא"ה ז"ל... והיעד מון החיד"א זיל' ששמע מופר בבן קדריש שמענו מפי הרוב הגadol מופת הדור מה"ה אובליפיא זלה"ה, שקיבל מזקני גאנז הדור שסתמי בכלל זה דמן לכת אחר כי עמודי הורה קרוב למאתיים רבנים מדורי כאמור לעיל, וכך היה אומר כי כל אשר עשה פסק מון עבד כמתאות רבנן, אללו דרייז". וובן קדמאי אתנהו סיינא, לך קורין למון מרין" סתם, כי הוא ראש תיבות מאנתן ר' בן נסמן.

ב

פרק ג / מרדן הרמן"א

הקדמת רביינו הרמן"א להגחות השולחן ערוך

בהתוויות כי הגאון המחבר בית יוסף ושלוחן ערוך שלח חכם עדין מנביא טבח טבח עורך עורך שלחנו לא הנני אויר מקום להתדרג בו לוליל ללקט דברי האחוריים ולהורות דרך המנהיגים שנגנו במדינות אלו, באתי אחריו לפ eros מפה על שלוחן עורך שחבר וועליה כל פרי מגדים וממעדים אשר יאהב האדום, ובאל זה שהלחן אשר הוא ערך לפניהם זיל ואננו עדין לבני אדם אשר במדינות אלו... אונאי ראייתן כל דבריו שלחן ערוץ צבאו, אבל אם כי כל אחד מהם היל ראיי למלאכה זו, הסכימו מן השמים שתיעשה על ידי רביינו מפני ענותוננו היתירה, ועל ידי מון הרמן"א ז"ע שכונתו אך ורק לשם שמים. (בשם החיד"א).

ב

הרמן"א מגילותו

הספרדו הגדמ"ר שמואל יהודה אנטינעלובוגן: "גדול הדור שלא הניח כמותו בכל הגלילות הham".

ב

משמעות עד משה לא קם ממשה

נחרת על מצבתו: "הה" נר המערבי האונן הגדל בדורו, מ' משה ורעה ابن ישא-ל בום גל לספר בני ישראל, משה היה ורעה צאן-ישראל, צדקה ד' עשה ומשפטיו לשראלי, הרבבי תורה לשראלי, גלה בכבוד משראל העמיד תלמידים לרבות אפל' ישא-ל, ומהשה ועד משה לא קם ממשה בישא-ל, והאת תורה והורת העולה אשר שם משה לפני בני ישראל שנשלה"ב פ"ק".

ב

והאיש משה גדול מאד

הגאון המהרשי אמר עלי: "וואיאש משה גדול מאד, אהובי שארי האלוף ניק וחכמא דדריא כי מי גדול ממר שהלכה ממשה מסני".

ב

דברי השיל"ה הקדושים על הרמן"א: "זוכה מן השמים שיפסקו כמותו!"

כותב בעל השיל"ה הקדושים: "הגאון מהר"ש לוריא זיל והגאון מהרים איסרלן זיל וכבר ציא טבעו של הגאון מרמן"א זיל,ليل' אארויל לפוסק כמותו ובודאי מן השמים זכה להה, כמו שנספק הילכתא בבית היל אך על גב דביתה שמאוי הוי חורפי".

ב

ראי עסמן על פסקי הרמן"א

רבי אברהם סג"ל הורוויז (תלמיד הרמן"א אביו של השיל"ה) כותב: "אם יש מחלוקת בין הגאנונים בעלי השולחן ערוץ, ואנחנו בני אשכנז נהגים כמו מוי כמההרד משה איסרליש זיל, כי זה האיש משה היל אחרון לאחרונים, וראה וקרוא וונה דברי ואשונין ואחרונים, חדשים וגם ישנים, יידע דעתו כולם מתקנם ועד גודלם, דבר מוננו לא נעלם, והסכים אל האמת וכי המנהג שנגנו המדיניות אלו. על כן ראוי למסוך עליי אפללו שלא בשעת הדחק".

ב

פרק ב / מרדן הביאג יוסף

כתב מהרץ זיל שהיה (מן הבית יוסוף) מஸורש רב כי הורה בר"ר אליעז, והוא ברכ נאadam הרראש השמאלי, והוא מבחנית אצילה, ובמקומ אחר כתוב, שהוא משורש רב"א והרא"ה והרב המגיד וכמה תנאים ואמוראים וגאנז". שם הגודלים לההיד"א זיל)

ב

זה למלאך שנגלה אליו

"זוכה למגיד המלאך הדובר בו כמפואר בספר מגיד משירם, ובמאמר הרב החסיד מוהר"ש בן אלקביין במעשה אוור לוג השבאות, והביאו הרוב שלי תחותם הכרית. החלוק מלפני הילך ט"ז הרכינה" – מפשח רוא, הילך כהה מן חסמי היופש טטרו כרכ' חילם כלו – ליל השואה כפמי מון. עבר במאחרים רבן, ולכך קורין למן פרין שם. כי הוא ראיית תיבות מאטחים רבן בפניך".

ב

ענותנותו של הבית יוסוף – וכוונת הרמן"א לשם שמים

כ' חכמים היו בדורו של רבי יוסף שנקראו בשם "יוסוף", וכל אחד משלוחם היה רואי לחבור ספר שיקבץ את כל הדריכים ויגלה שורשיהם ויסיק שמעתתא אליא דהילכתה דוגמת "בית יוסוף", והם: רבי יוסף טאיתאץ, רבי יוסף ז', לב ורבינו, אבל אם כי כל אחד מהם היל ראיי למלאכה זו, הסכימו מן השמים שתיעשה על ידי רביינו מפני ענותוננו היתירה, ועל ידי מון הרמן"א ז"ע שכונתו אך ורק לשם שמים. (בשם החיד"א).

ב

מגדלותו

בתשובה מהרנא"ח נכתב: "באוצר הצבי ואוצר מצרים ערי דמשק וארים צבאו וערבי פס גוללות טורקיה וערבי המערב קבלו עליהם הוראת מון".

ב

מדברי המלאך

"יכול אשר עשית והורית עד היום, ה' מצליח בידך, וכן מסכימים במתחיתא דרכיע, חי ה' כי הפסק אמרת יציב, הלכה למשה מסיני, הילכה כוונתך ומטעמך וכן כל מה שתעשה תורה מכאן ולהלה הקדוש ברוך הוא יצליח וישכם על ידך ניכרים דברי אמרת".

ב

מדוע נקרא השם "בית יוסוף"?

אמר המגיד לרוזן בעל המחבר שלוחן ערוך, שמצויה לקראו את שם "בית יוסוף" – כי "זהו ביטך בעולם הזה ובועלם הבא".

ב

דעת הרמן"א על הבית יוסוף: "כל החולק עליו כחולק על השכינה"!

כתב הרמן"א באחת מותשובותיו: "באותה לשיבת מפני הכלבר לדרכי האונן הגדל מונון ורבינו יוסף קארא זייז' אשר מימי אבו שותם מקנכנו וכדי, ומה אספיק בשבוחו לכבודו, מאחר דכל מה זאת שמחה לי את מגנה במעשהה ידו אתפאל אל ה' על העתיד להאריך ימי מוננו ורבינו נשיא אלוקים בתוכינו חיללה להרמות דבר מכבוד תורה וכל החולק עליי כחולק על השכינה". (ס"מ"ח, ואורשא תורמ"ג, דף מ"ז, א').

ב

מעשה נורא, ה"בית יוסוף" זוכה מן השמים שיתפשת ספרו בכל העולם כולם!

כאשר יצא לאור הספר "בית יוסוף", גור הרוב הגודול מהרבב"ל גויה, שלא ילמדו בו תלמידיו מפני שמעט הבקיאות, ורק היל סדר לימודו, תלמידיו היו למדים לנוין ספר הטורים, לא אירע שענלם מהרב מהרבב"ל שם מקור דין מהשיין, ברוב בקיוטו, אך אחר שగור הגויה קרא יהם אחד, שלמדו דמי ורבך לא מצא די ורגלי בבית המדרש, כל בקיוטו נסתלה מהנו כל אותה, טrich וופש חפש אחר חפש, רוזים בספר "בית יוסוף" יתפשת בעולם, לכל חוו, הילנו וחפשו "בית יוסוף" ומיצאו אליה מיקור הדין בשיס', הילנו והתיר להם הגויה. מפני שראיה שהסוגיה הייתה ידועה לו,

קוברטם

מן הבית יוסוף והרמן"א
וואר זעיר זורה שלוחן ערוץ
אורח חיים כל יומם, שהוא ליטור תורה לשמה.

פרק א. למוד ש"ע – הקורתם מון המחבר ש"ע

חוב י"מ שוד בכל יומם. שם הספר "שלוחן ערוץ". מעתה הילמוד בשיער – דעת המכשפת מ"ז פ"ה השער בקביניות.

פרק ב. מון הביאג זיל ש"ע – שושן נשמו של מון הבית יוסוף – וכח טאלך שנגלה אלוי – גונתונגו של ה"ב". בוגות הרמן"א זיל טפס – מונגולטו – מדברי המלאך – מרדט נקריא זיל טפס – מ"ב זיל – ועתה הרמן"א זיל – חילוק ט"ז הרכינה" – מפשח רוא, הילך כהה מן חסמי היופש טטרו כרכ' חילם כלו – ליל השואה כפמי מון. עבר במאחרים רבן, ולכך קורין למן פרין שם. כי הוא ראיית תיבות מאטחים רבן בפניך".

פרק ג. מון הביאג זיל ש"ע – הקורתם מון המחבר ש"ע – השער – רומייא – מרדט – מפלה דר' מושע לא קם כבשה השער – רומייא – מרדט – מפלה דר' מושע – דברי השילוח הקדוש על – והאיש משה נדול מאדור – דברי השילוח הקדוש על – הרמן"א זיל – זכה מן השם שפנסקי כבוחו – ראיי ספמנון גל פ"ק זיל בעייה ע"י מפעלי לילמוד שלוחן

יעיר אורה חיים הוי – מחרב עם רמא ירושלים ע"ק שילוחן ערוץ – נאות, טרייר עיימס ועסן מאור ריהה הבבון מן הורוד שדר – יסחה אורן, עיינז – עזיזה עירור תא לבות בעי שילוחן ערוץ – יביבא תעולת רבה לעם שילוחן ערוץ – בורדייא טולעניאן קומסלאן – עיר – עירור תא עצום אוחז וולס למלס – בתר שאור בתר עיר – עיר עירור תא עצום אוחז וולס – בתר שאור בתר עיר – עיר עירור תא עצום אוחז וולס – בתר שאור בתר עיר – עיר עירור תא עצום אוחז וולס – ירושלים עיר ע"ק טובב"א שנת תש"ה לפ"ק

פרק א / לימודי ש"ע

הקדמת מון המחבר לשולחן ערוך, חיוב לימודי שולחן ערוץ בכל יומם, שם הספר "שלוחן ערוץ"

ראיתי אני בלב כי טוב ללקוט שוני ספרי אמריו בדרך קצורה בלשון צח וכוליל יפה ונעים למען תחיה תורה ה' תמיימה שגורה בפי כל איש ישראל, כי כאשר ישאלו לתה"ח דבר הלכה לא יגמג בה אלא יאמור לחכמה אחווית את שם שברור לו שאחויתו אסורה לו רק יהיה ברור לו כל מי שישאל עליו הלכה למשעה בהיותו שוחר בפי ספרה הבניי תחלפויות כל שהכל פונים בו לחילוק להקלים שלשים ללימוד בו בכל יום חילק, ונמצא שבעל חזוש הוא הילוד תמלודו יואמר עליו אישרי מי שבא לאכן והלמודו בידך.

זאת ועוד התלמידים הקטנים יהגו בו תמיד וישנו לשונו על פה ותהייה גירסא דיניקותא מוסדרת בפייהם והמשכילים יזיהרו כווזה רוקח בפניהם וברורם מעתה ויגע כפם ישעשעו נפשם בהගותם בספר זה אשר יכול מחמדים הילדה פסוקה באין אומר ואין דרכם.

וקראתי שם ספר זיל ש"ל – זיל ש"ע – כי בו מצא ההoga כל מי מני מטעמים ערוכים בכל שדרים ובודוריים. ומובטה אני בחדס עליון כי על ידי ספר זה תמלא הארץ דעה את ה' הקטנים עם הגודלים תלמידים עם בגין חכם והלמודו בידך.

ובכן אפרוש כפי אל ה' יעוזני על דבר כבוד שמו להיות מצדיק הרבים ויזנני הקל להחלה ולגמר להיות מסודר כהילתו מתוקן ומוקבל, וטוב ויפה, והנני מתחילה לעשות כאשר יצעת, וה' יהה בעזורי, Amen.

פרק ב' מון המחבר זיל

דעת הבעל שם טוב זיל ע"י על לימודי השו"ע בקביעות מובא ב"תר שם טובי": שלימוד השולחן ערוך רוקח המחבר עם רמן"א, והוא כדי שירוכש דירעה נרחבת בכל הלוי השולחן ערוץ, ואם יצורך האדם לדעת הלכה מסוימות, ידען הילמוד כבוקע רוחני הילמוד כבוקע רוחני, והנני מתחילה בלהילן לחפש זאת, יתעמק בכל נושא הכלים והפוסקים הדינים בהילכה זו ויכל לברר היטיב הלכה למעשה.